

4. Левченко Ю.Г. Економіка й організація інноваційної діяльності: Курс лекцій для студ. напряму 6.030504 «Економіка підприємства» для всіх форм навч / Ю.Г. Левченко. – К.: НУХТ, 2012. – 163 с.

5. Пелихов Е. Ф. Экономическая эффективность инноваций : монография / Е. Ф. Пелихов. – Х. : Изд. НУА, 2004. – 162 с

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ ЯК ЧИННИК ЇХ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

**МІНЕНКО С.І., СТОЛЕНКО Н.А., СТУДЕНТИ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Функціонування та розвиток аграрного сектора економіки, безпосередньо залежать від державного регулювання та державної підтримки. Ринок за своєю природою не є універсальним механізмом, який справедливо розподіляє ресурси між усіма учасниками ринку. Продовольчу безпеку країни забезпечує сільське господарство, і від обсягів виробництва сільськогосподарської продукції безпосередньо залежить сучасний стан і подальший розвиток суспільства.

Питання державного регулювання та підтримки аграрного сектора економіки висвітлено у працях В. Андрійчука, О. Бородіної, А. Гайдуцького, В. Галушка, М. Дем'яненка, А. Діброви, Ю. Лузана, І. Михасюка, О. Могильного, Т. Осташко, П. Саблука, Г. Черевка та ін. Але, проблема впливу державної підтримки аграрних товаровиробників на рівень їх конкурентоспроможності потребує подальшого ґрунтовного дослідження.

Надання державної допомоги суб'єктам господарювання є одним з ефективних шляхів розв'язання економічних, соціальних і політичних проблем, досягнення національних цілей розвитку. У теперішній час в усіх без винятку країнах існує система надання такої державної підтримки. При цьому в країнах з розвиненою економікою вона регулюється нормативно-правовими актами, оскільки фактично охоплює особливі інструменти втручання державних інституцій у ринковий механізм і тому не може мати періодичний,

* Науковий керівник–Богомолова К.С. асистент

опосередкований характер. Державна допомога суб'єктам господарювання є специфічним інститутом для українського законодавства, оскільки відсутній єдиний рамковий закон, який визначав би економічні й організаційні засади надання державної допомоги суб'єктам господарювання та контролю за її використанням [1].

Важливість розв'язання проблем конкурентоспроможності аграрного сектора для України обумовлюється, насамперед, необхідністю формування конкурентоспроможних господарюючих суб'єктів ринкового типу, здатних з максимальною ефективністю використовувати ресурси та забезпечувати стабільну продовольчу безпеку, підвищити зайнятості певної частини населення і досягти збільшення експортного потенціалу України.

Державна підтримка є складовою системи державного регулювання сільського господарства, що являє собою сукупність правових, фінансово-економічних, організаційних та інших заходів держави щодо стимулюючого впливу на розвиток як сільськогосподарського виробництва, так і сільських територій у потрібному для суспільства напрямку [2].

Проте, як зауважує А. Діброва, трактування державної підтримки лише з позиції фінансової або бюджетної підтримки є неповним, оскільки вона може включати інформаційне забезпечення, розвиток дорадництва, системи страхування та біржового ринку [3].

На думку Ю. Лузана, рівень державної підтримки має забезпечувати стабільні темпи розвитку аграрного сектора, унеможливаючи збитковість сільськогосподарських підприємств [4].

Ширше мету державної підтримки визначає академік УААН М. Дем'яненко: «Метою такої політики є: підтримка прибутковості сільськогосподарських товаровиробників і стабільної економічної ситуації в галузі, забезпечення продовольчої безпеки, конкурентоспроможних товаровиробників у міжнародному поділі праці, упередження негативних процесів міграції праці тощо» [5].

Таким чином, цілком очевидним є той факт, що держава через удосконалення цінової, кредитної, податкової, страхової політики здатна сприяти покращанню конкурентоспроможного становища товаровиробників сільськогосподарської продукції та загального стану аграрного сектора економіки в цілому. В умовах сьогодення значення конкурентоспроможності аграрних підприємств незмінно зростає, як ніколи, набуває більшої необхідності насичення ринку якісними сільськогосподарськими продуктами вітчизняного виробництва,

розширення асортименту вироблюваної продукції, здатність країни реалізовувати власну продукцію не тільки у середині країни, але і за її межами.

Література.

1. Діброва А. Д. Удосконалення державного регулювання сільськогосподарського виробництва в Україні / А.Д. Діброва / Економіка АПК. – 2009. – № 7. – С. 44-50.

2. Гілкріст Дж. Коментар щодо розвитку державної політики та законодавства України у сфері надання державної допомоги / Дж. Гілкріст / Контракти. – 2004. – №30. – Режим доступу: http://www.kontrakty.com.ua/show/ukr/print_article/4/3020043370.html

3. Грідін О.В. Державна підтримка зерновиробництва / О.В. Грідін // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства: Економічні науки. – Харків: ХНТУСГ. – 2010. – Вип. 98. – С. 197-204.

4. Лузан Ю. Я. Розвиток державної підтримки аграрного сектора України в умовах членства в СОТ / Ю. Я. Лузан / Облік і фінанси АПК. – 2008. – № 3. – С. 4-11.

5. Олійник Т. І. Державна підтримка аграрного сектора економіки України / Т. І. Олійник // Економіка АПК. – 2009. – № 7. – С. 80-85.

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

***НАКІСЬКО О.В., К.Е.Н., СТАРШИЙ ВИКЛАДАЧ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Інтелектуальна власність у законодавстві – умовний збірний термін, що включає права, які відносяться до літературних, мистецьких і наукових здобутків, виконавської діяльності артистів, звукозапису, радіо- і телевізійних передач (тобто авторські права); наукових відкриттів, винаходів та інших прав, пов'язаних з різними видами промислової власності, а також із захистом від недобросовісної конкуренції[1].

Інтелектуальна власність поділяється на «промислову власність» і «авторське право».

Промислова власність – юридичне поняття, що охоплює права